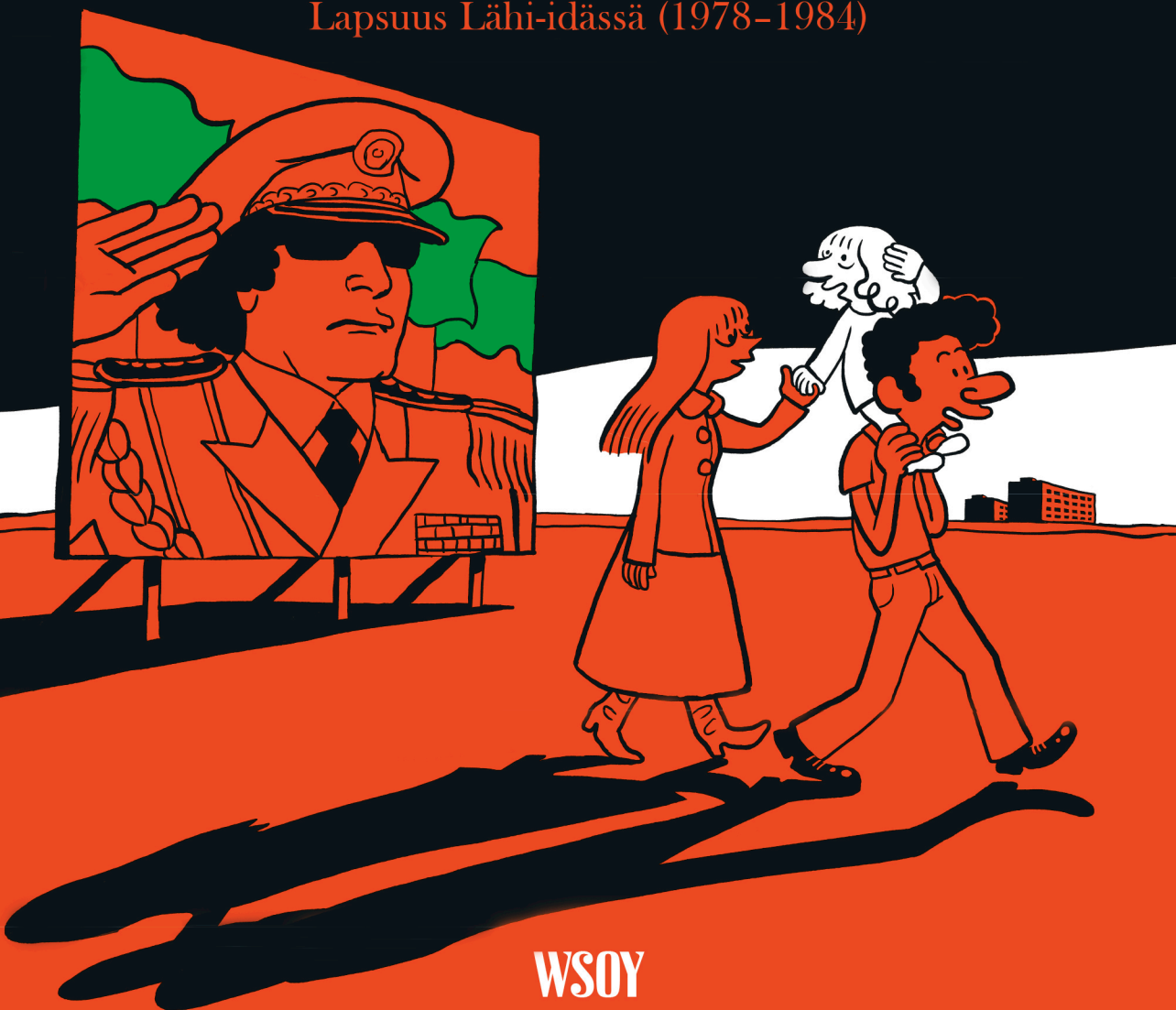

Riad Sattouf

TULEVAISUUDEN arABI

Lapsuus Lähi-idässä (1978–1984)

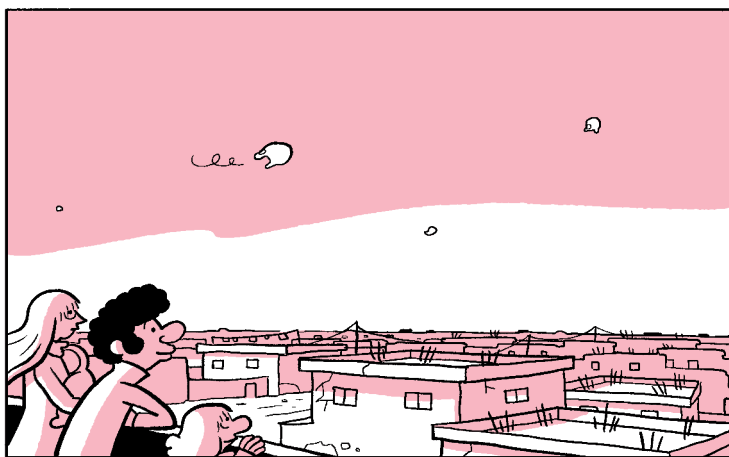

WSOY

Riad Sattouf

TULEVAISUUDEN ARABI

Lapsuus Lähi-idässä (1978–1984)

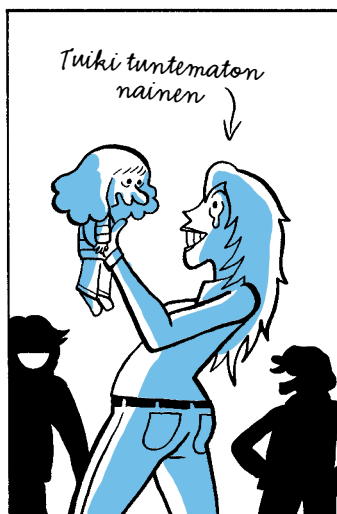
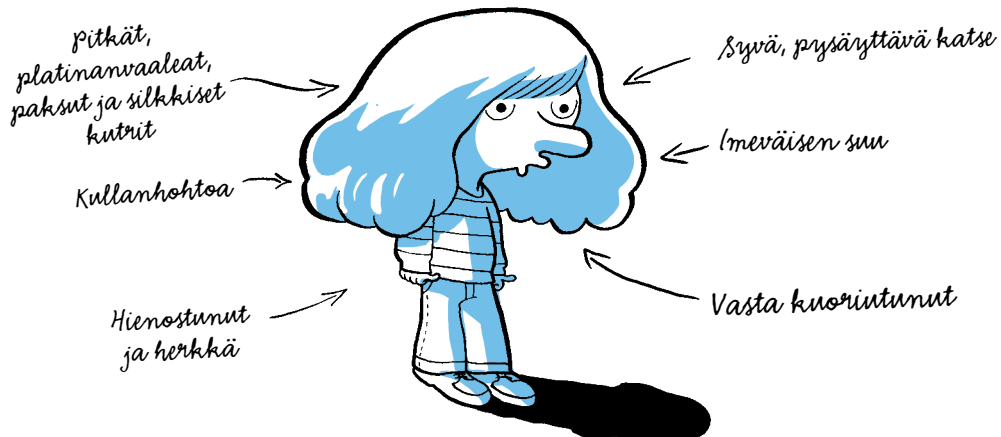
Suomentanut Saara Pääkkönen

Werner Söderström Osakeyhtiö
Helsinki

Ensimmäinen luku

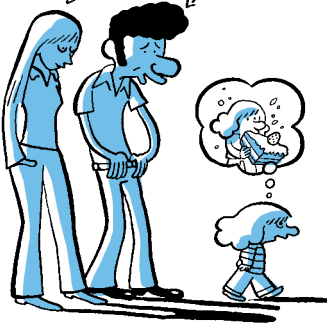
Minun nimeni on Riad. Vuonna 1980 olin kaksivuotias ja aivan tyydyttävä.

Olin vanhempieni ainoa lapsi. Hekin jumaloivat minua.

Äitini
Clémentine

Isäni
Abdel-Razak

Äiti oli kotoisin Bretagnesta ja opiskeli Pariisissa. Isä oli syyrialainen, kotoisin pienestä kylästä Homsin läheltä.

Hei mitä kuuluu? Voinko liittyä seuraan?

NO ET.

EI KIITOS.

Isä oli etevä opiskelija, joka opiskeli Sorbonnessa stipendin turvin. Vanhempani tapasivat yliopiston ruokalassa.

Elettiin 70-luvun alkua.

Paivaa, minun nimi on Abdel-Razak, entä sinun?

Minäkö? Olen nimetön.

Ai jaa? Kaanis nimi. Onko se afrikkalainen?

Entä sinä? Mikä sinun nimi on?

Sama juttu. Minäkin olen nimetön.

Niinkö?

Nimeto – siinä vasta kaanis nimi! Onko se ranskalainen? Minä...

Tule, häivyttään Joo

Ai jaa? Tullaan!

Älähän hätäile. Haluamme syödä rauhassa. Sinä jäät tänne.

Tavataanko huomenna?

Hyvä on, kello seitsemältä oopperan aukiolla.

MAHTAVA! Nohdaan.

Jep, niin tehdään.

Äidin kävi poikaa sääliksi. Hän meni treffeille kaverinsa sijaan.

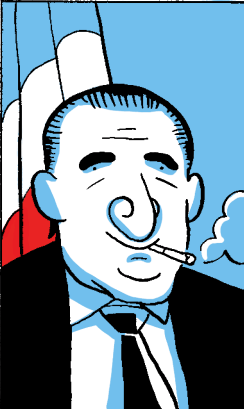

Isä kirjoitti väitöskirjaa Ranskan lähihistoriasta. Hän oli köyhän sunni-perheen vesa ja rakasti Ranskaa.

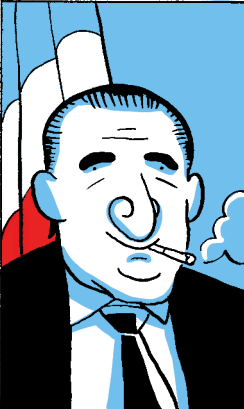
Ranska on ihmeellinen! Täällä kaikki saavat tehdä mitä haluavat.

Jopa opiskelusta maksetaan!

Radio Monte-Carlo soi...

Vuosi oli 1971 ja Ranskan presidentti Georges Pompidou.

Väitöskirjan aihe oli "Ranskalaisen näkemykset Englannista 1912-1914".

Ranskalaiset tykkäsivät, ettei suhteita enää.

STOP! Hetkinen.

Äiti kirjoitti sen koneella puhtaaksi ja teki tekstistä ymmärrettävää.

"Suhteet katkaistiin."

Just niin!

NAPUTI
NAP
NAPUTI
NAP
NAPUTI
NAP

Isä oli aina pakko-mielteisesti halunnut "tohtoriksi".

Paras tohtori on lääketieteen tohtori, mutta kun minä en kestä nähdä verta. Päässä alkaa heti pyöriä.

Niinpä hän politiikka-intoiilijana olikin valinnut historian.

Historiasta on hyötyä politiikassa. Minusta voi tulla vaikka presidentti! Hih hih!

Kenties jonain päivänä.

Hih hih!

Vuonna 1967 isä oli järkyttynyt kuuden päivän sodasta, jossa Israel oli jyrännyt Egyptin, Jordanian ja Syyrian.

Minä panisin arabien ajattelun kokonaan uusiksi! Pakottaisin heidät luopumaan kiivkoilusta, kouluttautumaan ja osallistumaan nykymaailman menoon... Minusta tulisi hyvä presidentti.

Vuonna 1973 hän, kuten kaikki hänen sukupolvensa nuoret syyrialaiset, käänsi arabien tappion jom kippur-sodassa "melkein voitoksi".

Kahden päivän ajan egyptiläiset ja syyrialaiset joukot etenivät Siinalla ja Golanilla. Israelilaiset olivat mennyttä!

Sitten seurasi tulitauko... Ja silloin israelilaiset, ne raukat, hyökkäsivät! Olimme vähällä nujertaa heidät!

Ensi kerralla se onnistuu!

Hän oli silti lähtenyt ulkomaille opiskelemaan välttyäkseen Syyrian asepalveluksesta, joka kesti useita vuosia.

Sotilaat ovat raakalaisia.

Minä sovin paremmin KOMENTAJAKSI.

Vuonna 1978 minä synnyin ja isä väitteli.
Hänestä tuli vihdoinkin tohtori.

Sen jälkeen hän oli
jonkin aikaa hiukan
masentunut.

Hän kuunteli Radio Monte-Carloa
aamusta iltaan ja
kommentoi kaikkea
kuin olisi osallistunut
paneelikeskusteluun.

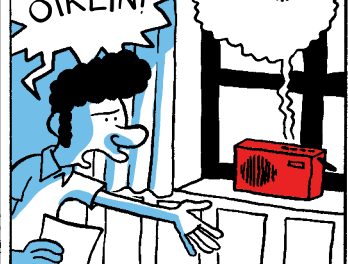
Viimein hän haki töitä monista
ulkomaisista yliopistoista
kostaakseen Ranskalle.

He ovat kirjoittaneet
sukunimeni väärin,
katso nyt...

...arabimaat vuorostaan
hylkäsivät yksimielisesti
Israelin ja Egyptin rauhan-
sopimuksen. Arabiliitto
jopa harkitsee
siirtävänsä
päämajansa
Kairosta
Tunisiin
...

Ja eräänä päivänä...

Irakin varapresidentti
Saddam Husseinin karkot-
tama imaami Khomeini
on saapunut Ranskaan,
missä hänelle on
myönnetty turva-
paikka Neauphle-Le-
Châteausta...

Šiitit ovat kel-
votonta sakkia.
Saddam Hussein
- se mies pääsee
vielä
pitkälle!

Isä kannatti panarabialaisuutta. Arabien sivistämisestä oli tullut hänelle päähänpintymä. Hänen mielestään arabien piti koulututtaa päästäkseen eroon uskonnollisesta valistusvastaisuudesta.

En muista saapumisestamme Tripoliin juuri muuta kuin kaljun miehen, jolla oli syyliä joka puolella. Hänen oli määrä saattaa meidät taloomme.

Satoi vettä, ja talon ovi oli suljettu paksulla ketjulla.

Talo oli sisältä keltainen ja katosta pisaroi vettä.

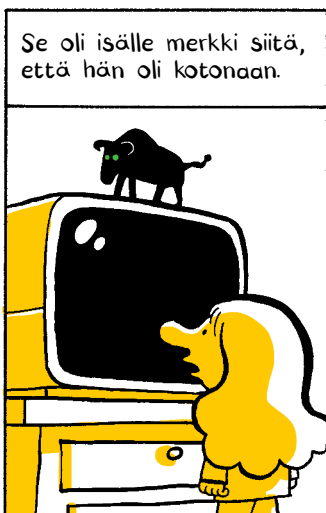

Tästä saat Vihreän kirjan. Opas esittelee siinä näkemyksiään yhteiskunnasta ja demokratiasta.

Odota, veli hyvä, et antanut minulle avaimia.

Isä vei meidät katsomaan yliopistoa, joka sijaitsi ihan lähellä. Sekin oli keltainen. Rakennus näytti uudelta, mutta sen julkisivua juovittivat halkeamat.

Yhtäkkiä isä huomasi jotain ja lähti juoksemaan kohti puurykelmää. Hän näytti hyvin iloiselta.

Maahan putosi monta mustaa, karvaista marjaa. Ne olivat mulpereita.

Minun kotikylässäni Syyriassa noiden nimi on tuut.

Isä söi niitä kerralla kourallisen. Näin marjamössön hänen kielellään, sillä hän ei koskaan sulkenut suutaan pureskellessaan.

Sitten hän heitti puuhun toisen kepin...

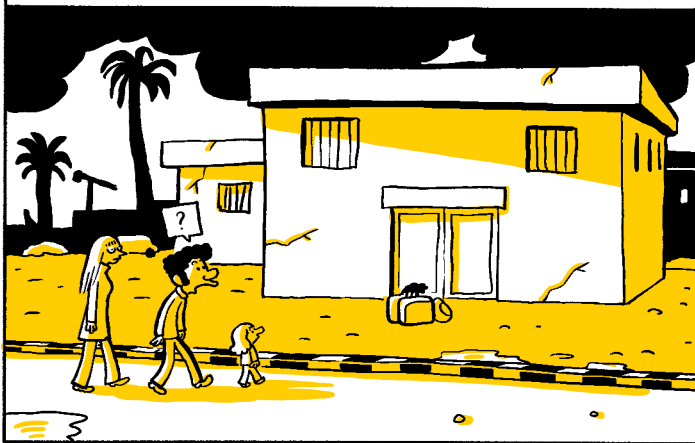

...ja antoi meidänkin maistaa.

En ole nähnyt-kään näitä viiteentoista vuoteen.

Kun palasimme talolle, matkatavaramme oli siirretty siististi oven ulkopuolelle.

Vaikuttaa siltä, että ovi on salvattu.

PAM
PAM

Päivää, veli hyvä,
mitä asiaa!

Päivää, veli, mitä te teette
minun talossani?

Mutta veli hyvä, kotonani
minä olen! Talo oli tyhjä...
Tiedät kai, että Opa on
suonut kaikille kansalaisille
oikeuden asettua taloksi
asumattomiin
taloihin.

Minä olen yliopiston
tohtori! Kutsun poliisin
paikalle!

Ei kannata,
minä olen poliisi.

Kokeile eri ovia. Kyllä
sinä vielä löydät
talon, veli.

Näkemiin,
pikkuinen!

Tuntiessaan olonsa nöyryy-
tetyksi isä aina käänsi
katseensa kaukaisuuteen,
hymyili vienosti, raapi
nenäänsä ja niiskutti.

Mitä me nyt
teemme?

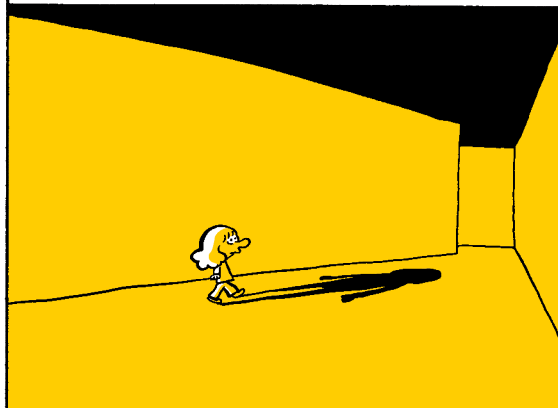
Niisk

Niisk

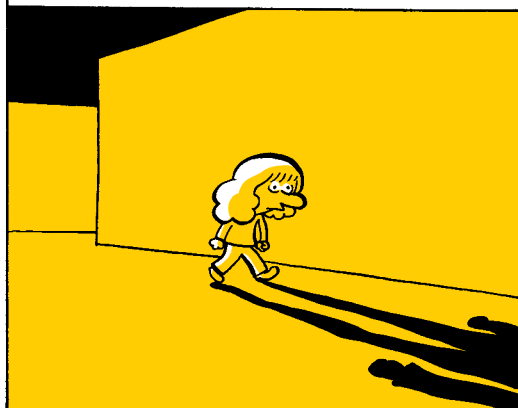
Niisk

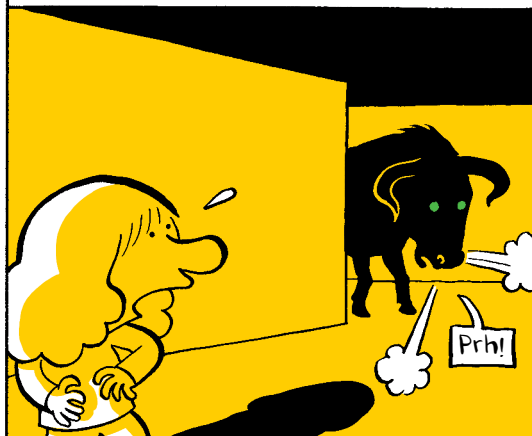
Niihin aikoihin en oikein osannut erottaa unta ja todellisuutta toisistaan, varsinkaan yöllä.

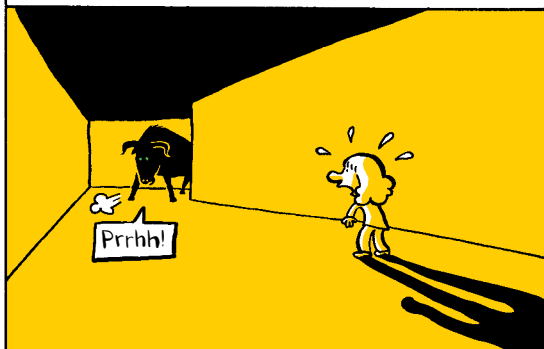
Saatoin esimerkiksi kuljeskella katottomilla, kynttilän valaisemilla käytävillä...

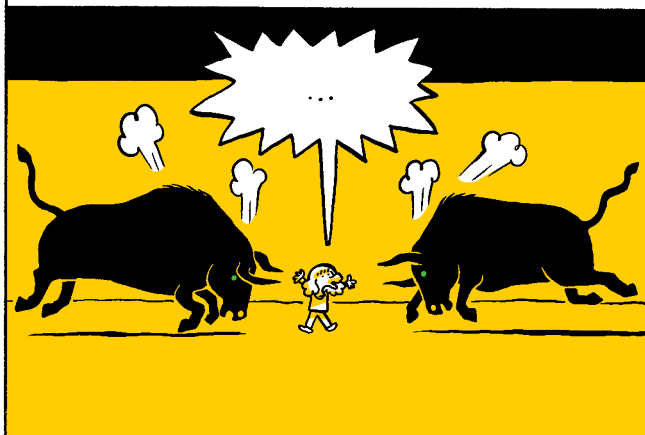
...kun jostain yllättäen ilmestyi uskomaton härkä.

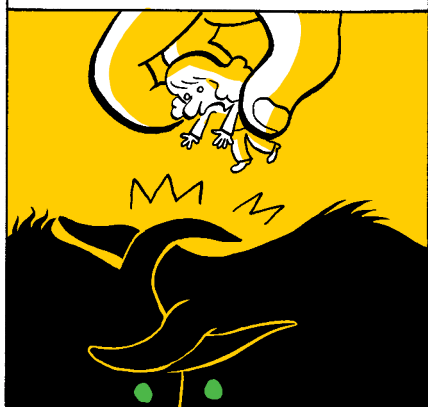
Aloin kirkua, mutta suustani ei kuulunut pihaustakaan. Kun käännyn paetakseni, takanani olikin toinen härkä, joka tukki tien.

Eläimet rynnistivät täyttä laukkaa minua päin...

...mutta jättiläiskäsi tarttui minuun ja pelasti minut viime tipassa.

Se oli isän käsi.

Hän vei minut takaisin
sänkyyn...

...ja asettui itse uudelleen
television ääreen.

Jumala on suurin kaikista! Jumala
on suurin! Hän tuntee vihollisten
juonet ja on sorrettujen
paras liittolainen.

Isä oli löytänyt pikkuruisen
asunnon lähes autiosta
ulkomaalaisten
asuntolasta.

Puolustan kotimaatani
uskon ja aseiden turvin!
Ja totuuden valo on
loistava kädelläni.

Me nukuimme kaikki
samassa huoneessa.

Laulakaa kanssani! Laulakaa
kanssani! Jumala on suurin
kaikista! Jumala on suurin

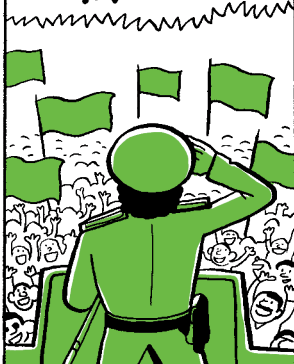
Gaddafi esiintyi televisiossa
yhtenä.

Oi maailma, kohota katseesi ja
kuuntele! Tuhoani havigiteleva
vihollisarmeija on sota-jalalla!

Mielestäni hänellä ja
minulla oli paljon yhteistä.

Pakotan sen perääntymään
totuuden ja pistoolini
voimin.

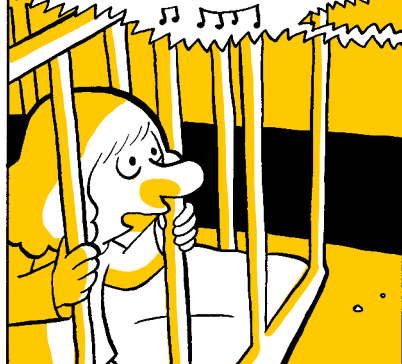
Samoin kuin minua, ihmiset
tuijottivat häntä ja hänelle
hymyiltiin koko ajan.

Laulakaa kanssani! Laulakaa
kanssani! Jumala on suurin
kaikista! Jumala on suurin

Minusta oli mukava katsella häntä.

Jumala on väkevampi kuin yksikään
vihollinen. Jos osani on saada
surmani, vien surmaa-jalta hengen
mennessäni.

Vuoden parhaaksi sarjakuvaksi
valittu tositarina vaaleahiuksisen pikkupojan
lapsuudesta Gaddafin Libyassa ja
al-Assadin Syyriassa.

#kirja

WWW.KIRJA.FI

9 789510 412732

85.32

ISBN 978-951-0-41273-2

Avec le soutien du

CNL
Centre national du livre